

anse det ikke alene for ønskeligt, men ogsaa for heldigt for Sagens videre Fremme, at ærede Medlemmer af Udvalget ikke ved deres Udtalelser ved denne 1ste Behandling tage bestemt Stilling lige over for Spørgsmaal, der ere rejste i Udvalgsberetningen. Men hvad der saaledes gælder for Medlemmer af Udvalget, gælder ogsaa og ganske sikkert i endnu højere Grad for Ministeren. Jeg skal derfor indskrænke mig til at gentage den anbefaling for det foreliggende Forslag, som jeg fremsatte i forrige Samling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

H. N. Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2047 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

H. N. Hansen: Jeg vil antage, at det ogsaa her vil stemme med det høje Tings Ønske, at denne Sag ikk gøres til Genstand for en fornyet 1ste Behandling i Dag, men at vi snarest gaar over til Udvalgsbehandling. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Madsen-Mygdal: Ogsaa for denne Sags Vedkommende kan jeg slutte mig til det 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen). Jeg ønsker ikke at komme ind paa denne Sags Realitet lige saa lidt som den foregaaende. Jeg finder i Dag ikke, der er nogen Grund til at fortsætte den udførlige 1ste Behandling, vi havde i Fjor om denne Sag. Ganske vist er der i Beretningen særlig for denne Sags Vedkommende udtalt en Række af ny Tanker,

som kunne friste til nærmere Omtale, men da de ikke foreligge i Form af en Betynkning og altsaa heller ikke i Form af Forslag til Tinget, mener jeg, at der heller ikke her er nogen Grund til en videre Omtale af dem. Jeg skal kun sige, at det kan gerne være, at adskillige af disse Tanker i og for sig ere heldige, men jeg betragter andre af disse Tanker som absolut uigennemførlige, og atter andre, som i og for sig ere gode, ville efter min Formening, dersom de skulle benyttes i denne Lov, standse den i alt Fald for Øjeblikket. Det gælder navnlig den Tanke, at man skulde gøre denne Lov afhængig af Gennemførelsen af den personlige Kommuneskat. Men, som sagt, jeg skal ikke komme ind paa alt dette, men anbefale Lovforslaget, som det foreligger, helst til uforandret Vedtagelse, idet jeg dog skal tilføje, at for mig gælder det om, at vi snarest muligt kunne komme til at høste Erfaring med Hensyn til at bruge Formue- og Indkomstskatten; skulde det vise sig, at vi ikke have truffet det rette, kan jeg ikke skønne rettere, end at vi ikke ere daarligere stillede her, end de ere i andre Lande, men at vi maa tage Spørgsmaalet op igen og indføre Forandringer. I England er man gaaet denne Vej og er endogsaa kommen saa vidt, at man i de 50 Aar, i hvilke Loven om en Indkomstkildebeskatning har bestaaet, har forandret denne Lov 27 Gange. Derfor vil jeg anbefale, at man ikke vil holde for stærkt paa de ny Tanker, som en eller anden kunde have Lyst til at bringe i Forbindelse med denne Lov, fordi jeg frygter for, at det vil blive til Hinder for Lovforslagets Gennemførelse. Til Slutning skal jeg endelig med Hensyn til Spørgsmaalet om den personlige Kommuneskat, som adskillige Udvalgsmedlemmer ville have sat i uadskillelig Forbindelse med denne Lov, gentage, hvad adskillige af os vare enige om i Fjor, nemlig dette, at Gennemførelsen af en Formue- og Lejlighedsskat til Staten efter min og fleres Mening vil være den eneste farbare Vej, der overhovedet findes til endelig at komme frem til Løsningen af det gamle Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om den personlige Kommuneskat.

Formanden: Det ærede 11te kongevalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

H. N. Hansen: Jeg skal trods den Fristelse, adskillige af de faldne Bemærkninger kunde give mig til at komme ind